അമ്മയിലാവ് മരയുദേപ്പോൾ

ഉറവവറ്റാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രഹേളികയാണ് അമ്മ. ഒരു കുഞ്ഞിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അമ്മയാണെല്ലാം. പകരം വെക്കാനാകാത്തവിധം അനന്യമായ പ്രതിഭാസം. പൊക്കിൾക്കൊടിയിൽ തുടങ്ങി അളന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്താൻ പറ്റാത്തവിധം ഒഴുകുന്ന സ്നേഹം. ആ സ്നേഹനീരൊഴുക്കിന് മുന്നിൽ ആദരവും കരുതലും അതിലേറെ സ്നേഹവും സാന്ത്വനവും നൽകാൻ ലോകം കണ്ടെത്തിയ ദിനം. ഓരോ മെയ് മാസത്തിലെയും രണ്ടാം ഞായറാഴ്ച.

ലോക മാതൃദിനം

അശ്വതി

ഇന്നമെടുക്കുന്നവർ മരണംവരെ മറക്കരുതാത്ത നാമം. പിറന്നു വീഴുമ്പോൾ അറിയാതെ ഉച്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ പൊരുൾ. അതാണ് 'അമ്മ' എന്ന വാക്ക്. കാലഷഴക്കത്തിന് തേയ്മാനം സമ്മാനിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും ഉൾക്കൊള്ളുകഴപ്പെടുന്നുവോ? ഭർത്താവിനെ നെഞ്ചിലേറ്റിയും മക്കളെ തോളിലേറ്റിയും ജന്മം തീർക്കുന്ന അമ്മമാരുടെ ദുരിതവിധികൾ ഏറിയേറി വരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്.

സമ്പന്നനും ദരിദ്രനും ജീവിതത്തിന്റെ ബാഹ്യസൗകര്യങ്ങളിൽ അന്തരമുണ്ടാകാം. മക്കളും മാതൃത്വവും തമ്മിലുള്ള പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധത്തിനു മാത്രം ഏത് പദ്ധതിയിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരേ ഇഴയടുപ്പമാണ്. പേറ്റുനോവിന്റെ തീവ്രതയിൽ നിന്നും കൈവളരുന്നതും കാൽ വളരുന്നതുമൊക്കെ കണ്ണിമവെട്ടാതെ കാത്തിരുന്നു കണ്ട് കരളും കുളിർക്കുന്ന മാതൃത്വം മക്കളെ തന്നോളമെത്തിക്കുമ്പോൾ ഏഴുതിതീർക്കുന്ന അധ്യായങ്ങളിൽ കണ്ണീരിന്റെ ഉപ്പും കാഠിന്യത്തിന്റെ കൈപ്പുമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നിട്ടും എന്തേ സ്വന്തം മക്കൾ ഇതെല്ലാം മറക്കുന്നു.

മുലപ്പാൽ മാധുര്യമൂറുന്ന നെഞ്ചും, പാട്ടുകേട്ടുറങ്ങിയ മടിത്തട്ടും, പിച്ചവെയ്ക്കാൻ താങ്ങായി നീണ്ട കൈവിരലുകളും, പാഞ്ഞു വിണാൽ ചിന്നൽ വീഴുന്ന അമ്മമനസുമൊക്കെ എങ്ങിനെയാണ് മക്കൾ സൗകര്യപൂർവ്വം മറക്കുന്നത്. സ്വന്തം അമ്മയെ തെരുവുനായ കണക്കെ ദുരിതക്കയത്തിലേക്ക് തള്ളിയിട്ട് തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ മക്കൾക്ക് മനോബലം നൽകുന്ന മാറ്റമൊഴികൾ എവിടെ നിന്നാണ് ഉയരുന്നത്.

ഉന്നതമായ ജീവിതനിലവാരങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന കേരളീയർക്കും മനോനില തെറ്റിയിരിക്കുന്നു. നൂറുകണക്കിന് അമ്മമാർ അനാഥത്വത്തിന്റെ ആഴമുറവും പേറി കഴിയുന്നതിന്റെ കഥകൾ പുറത്തുവരുന്നു. എ.സി. മുറിയിൽ സുഖനിദ്ര തേടുന്ന മക്കൾ പ്രായാധിക്യത്തിലെത്തിയ അമ്മയെ പുറവരാന്തയിൽ കാവൽനായക്കൊപ്പം കിടത്തുന്നു. സുഖസൗകര്യങ്ങളേറെയുണ്ടായിട്ടും ഇന്നലേകളെ മറന്ന് അമ്മമാരെ അടുക്കളക്കകത്തും, വിറകുപുരയിലും പുറം പറമ്പിലെ മരത്തണലിലേക്കും വരെ തള്ളിനീക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണമെന്നല്ല കുടിവെള്ളംപോലും നൽകാതെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്രവലിയ ക്രൂരതകൾക്ക് മലയാളികൾ എത്തിപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെ.

ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും വരെ മറക്കാനാവാത്ത പദമാണ് അമ്മയെന്നത്. ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയാത്ത മുഖമാണ് അമ്മയുടേത്. ആ അമ്മയെ- അമ്മമാരെ ഓർക്കാൻ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ ഒരു നാൾ തെരയേണ്ട സ്ഥിതിയിലേക്ക് നമ്മളും എത്തിയോ? മാതൃദിനത്തിൽ ഒരു സർവ്വാണി സദ്യ. അതുമല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുടവ കൊടുക്കൽ, അതുമല്ലെങ്കിൽ നൂറ് തികച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഒരു ആദരിക്കൽ ഇതിനൊക്കെ അരങ്ങും അവസരവുമൊരുക്കി ശേഷിക്കുന്ന 364 നാളുകളിലെയും ദുരിതങ്ങളിലേക്ക് അമ്മമാരെ തിരികെയയക്കുന്ന തിരസ്ക്കരണ മന്ത്രം പഠിച്ചവരായി മലയാളികൾ മാറിയിരിക്കുന്നു.

ലോകം മുഴുവൻ അമ്മമാർക്കായി ഒരു ദിനം ആഘോഷിക്കുമ്പോഴും സമൂഹത്തിന്റെ അരികുകളിലേക്ക് തള്ളിനീക്കപ്പെട്ട ഒരുപാട് അമ്മമാർ നമുക്ക് ചുറ്റുമുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ സിം ഹഭാഗവും മക്കൾക്കായി ചിലവഴിച്ച് ഒടുവിൽ അനാഥത്വം പേറുന്നവർ... അനാഥാലയങ്ങളുടെ പടിവാതിൽക്കൽ വഴിക്കണ്ണുകളുമായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ... ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ സ്വന്തം മക്കളുടെ തണലിൽ കഴിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ... പക്ഷെ, ജീവിതത്തിന്റെ ആർഭാടങ്ങളിലേക്ക് മക്കൾ വീഴുമ്പോൾ അച്ഛനും അമ്മയുമൊക്കെ ഇവിടെ ഒഴ്ട് ഓഫ് ഫാഷനാകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒരു പാട് അമ്മമാർ ഗാന്ധിഭവനിലുണ്ട്. മക്കളെയും കാത്തിരിക്കുന്ന മാതൃഹൃദയങ്ങൾ. ചിലരാകട്ടെ, വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ ഇനി ഇടവരുത്തരുതേ എന്ന് മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്. മറ്റൊന്നിനുമല്ല, അറിയാതെയെങ്കിലും തങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ മക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ. അതിൽ ഒരമ്മ തന്റെ കഥ പറഞ്ഞു. തിരുവനന്തപുരം ആര്യങ്കോട് കുഴിച്ചിലൂർ വലിയ തേരി വീട്ടിൽ കെ. സരസമ്മ. കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന ആ കഥകൾ ആരുടെയും കരളലിയിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഭർത്താവിനും പെറ്റുവളർത്തിയ മക്കൾക്കും വേണ്ടാതായതോടെ ജീവിതം വഴിമുട്ടിഷോയ എഴുപതുകാരിയായ വൃദ്ധമാതാവിന്റെ നൊമ്പരങ്ങളായിരുന്നു അത്. നാലുവർഷത്തോളം വീടിന്റെ സ്റ്റോർ റൂമിൽ ജീവിതം തള്ളിനീക്കി ഒടുവിൽ ഗാന്ധിഭവനിൽ അഭയം തേടിയ ആ അമ്മയുടെ കഥയിങ്ങനെ...

> **മൂന്ന് മക്കളാണ് സരസമ്മയ്ക്കുള്ളത്. രണ്ടാണും ഒരു പെണ്ണും. കുട്ടികളുടെ ചെറുപ്രത്തിൽ തന്നെ സരസമ്മയെയും മക്കളെയും ഉപേക്ഷിച്ച് ഭർത്താവ് നാരായണൻ നാടുവിട്ടു. ഉപേക്ഷിച്ച് പോയ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നാരായണൻ ചെറിയ തുകയൊക്കെ വീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുമായിരുന്നു. പിന്നീട് അതും നിലച്ചു. പിന്നെ പറക്കമുറ്റാത്ത മൂന്ന് മക്കളെയും നെഞ്ചോടടുക്കി ജീവിതം കരപറ്റിക്കാനുള്ള നെട്ടോട്ടത്തിലായിരുന്നു ആ അമ്മ. മക്കളെ വളർത്താൻ കൂലിപ്പണിക്കിറങ്ങേണ്ടി വന്ന സരസമ്മയെ വീട്ടുകാർ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തി മറ്റൊരു വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും അവർ പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതായിരുന്നു.**
>
> **' എനിക്ക് മറ്റൊരു ഭർത്താവിനെ കിട്ടുമായിരിക്കും, പക്ഷെ എന്റെ കുട്ടികൾക്ക് മറ്റൊരച്ഛനെ കിട്ടില്ല'.**

ആ മക്കളാണ് സരസമ്മയെ തെരുവിലേക്ക് തള്ളിയത്

മൂന്ന് മക്കളാണ് സരസമ്മയ്ക്കുള്ളത്. രണ്ടാണും ഒരു പെണ്ണും. കുട്ടികളുടെ ചെറുപ്രത്തിൽ തന്നെ സരസമ്മയെയും മക്കളെയും ഉപേക്ഷിച്ച് ഭർത്താവ് നാരായണൻ നാടുവിട്ടു. ഉപേക്ഷിച്ച് പോയ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നാരായണൻ ചെറിയ തുകയൊക്കെ വീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുമായിരുന്നു. പിന്നീട് അതും നിലച്ചു. പിന്നെ പറക്കമുറ്റാത്ത മൂന്ന് മക്കളെയും നെഞ്ചോടടുക്കി ജീവിതം കരപറ്റിക്കാനുള്ള നെട്ടോട്ടത്തിലായിരുന്നു ആ അമ്മ. മക്കളെ വളർത്താൻ കൂലിപ്പണിക്കിറങ്ങേണ്ടി വന്ന സരസമ്മയെ വീട്ടുകാർ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തി മറ്റൊരു വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും അവർ പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതായിരുന്നു. ' എനിക്ക് മറ്റൊരു ഭർത്താവിനെ കിട്ടുമായിരിക്കും, പക്ഷെ എന്റെ കുട്ടികൾക്ക് മറ്റൊരച്ഛനെ കിട്ടില്ല'. പിന്നീട് സരസമ്മയുടെ ജീവിതം ഏറെ യാതനകൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. മഴയെന്നും വെയിലെന്നും ഭേതമില്ലാതെ അവർ പാടത്തും പറമ്പിലും പണിയെടുത്തു. ഭർത്താവിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കുട്ടികളെ വളർത്തി നല്ല നിലയിലെത്തിക്കാൻ ചുമട്ടുജോലികൾ ഉൾഷെടെ നിരവധി ജോലികൾ ചെയ്തിരുന്നെന്ന് പറയുമ്പോൾ ആ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു.

ഇന്ന് സരസമ്മയുടെ മക്കൾ മൂന്നും വിവാഹിതരാണ്. മൂത്തമകൻ സ്വന്തമായി വീടുവെച്ച് കുടുംബസമേതം താമസിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ മകളെയും വിവാഹം കഴിച്ചയച്ചു. 60 സെന്റ് ഭൂമിയാണ് മകൾക്ക് നൽകിയത്. ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന പതിനേഴ് സെന്റ് സ്ഥലം സരസമ്മയുടെ സ്വന്തം പേരിലായിരുന്നു. അത് ഇളയമകൻ സുനികുമാറിന് നൽകി. പിന്നീടാണ് സരസമ്മയുടെ ജീവിതം ദുരിതപൂർണമായി തീരുന്നത്. അതുവരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന മകനും ഭാര്യയ്ക്കും ആ അമ്മ വെറുക്കപ്പെട്ടവളായി. പണിയെടുക്കാൻ കഴിയാതായതോടെ എന്നും ചീത്തവിളിയും വഴക്കും മാത്രം. അതിനിടയിൽ നാടുവിട്ടു പോയ ഭർത്താവ് തിരികെ വന്നതും ആ ദുരിതത്തിന് ആക്കം കൂട്ടി. എന്നും മദ്യപിച്ചെത്തുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ചീത്തയും ദേഹോപദ്രവും സഹിക്കാവുന്നതിലും അപ്പുറമായി. ഇതിനിടയിൽ രണ്ടുവർഷക്കാലം മകളുടെ ഒപ്പം താമസിച്ചെങ്കിലും ഫലം വിപരിതമായിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ അവിടെനിന്നും സഹികെട്ട് വീടുവിട്ടിറങ്ങിയ സരസമ്മ ശിവഗിരിയിൽ തീർത്ഥാടനത്തിനായി പോയെങ്കിലും മകളും ഭർത്താവും അമ്മയെ കാണാനില്ല എന്ന് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതി നൽകുകയും സരസമ്മയെ കണ്ടെത്തി വീണ്ടും വീട്ടിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോവുകയും ചെയ്തു. മക്കളുടെ മനസുമാറി തിരിച്ചത്തിയതാണ് എന്ന് വിശ്വസിച്ചെങ്കിലും ആ സന്തോഷത്തിന് അധികം ആയുസുണ്ടായില്ല. വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ, രാത്രി രണ്ടുമണിക്ക് ആ അമ്മയെ ഇറക്കിവിട്ട് മകളും മരുമകനും കടന്നു കളഞ്ഞു. പിന്നീട് ഇളയമകന്റെ വീട്ടിലേക്ക് തിരികെഷോവുകയല്ലാതെ തനിക്ക് വേറെ വഴിയില്ലായിരുന്നെന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവിടെ എത്തിയ സരസമ്മ പിന്നീട് തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ നാലുവർഷക്കാലം ചിലവഴിച്ച് അടുക്കളയോടു ചേർന്ന സ്റ്റോർ റൂമിന്റെ ഇടുങ്ങിയ മുറിയിലായിരുന്നു.

വെളിച്ചവും വായു സഞ്ചാരവും കുറഞ്ഞ ആ മുറിയിൽ പലചരക്കു സാധനങ്ങൾക്കിടയിൽ, പാറ്റകൾക്കും പല്ലികൾക്കും പെരുച്ചാഴികൾക്കും ഒപ്പം അന്തിയുറങ്ങിയ നാലുവർഷക്കാലങ്ങൾ... ആ ദിനങ്ങൾ ആ അമ്മയ്ക്കിന്നും ഒരു പേടി സ്വപ്നമാണ്. നിന്നു തിരിയാൻ പോലും ഇടമില്ലാത്ത സ്റ്റോർ റൂമിൽ കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ കാൽ ഒന്ന് നീട്ടി വെക്കാൻ പോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ലെന്ന് നിറകണ്ണുകളോടെ സരസമ്മ പറയുന്നു.

ഒടുവിൽ, ഭർത്താവിനെ ഒപം നിർത്തി മക്കൾ സരസമ്മയ്ക്കെതിരെ പടവെട്ടിത്തുടങ്ങി. മദ്യപിച്ചെത്തുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി സ്റ്റോർ റൂമിന്റെ ഇരുളിൽ ദിനരാത്രങ്ങൾ കണ്ണീരൊഴുക്കി ആ അമ്മ കഴിഞ്ഞു. മക്കളുടെ ക്രൂരതകൾ ഏറ്റുവാങ്ങി മനസുമടുത്തഷോൾ വീടുവിട്ടിറങ്ങിയ സരസമ്മ വീടിനു സമീപത്തെ ഒരു ആഞ്ഞിലി മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലായിരുന്നു അന്തിയുറങ്ങിയിരുന്നത്. മക്കൾക്ക് ദയ തോന്നി തിരികെ വന്ന് വിളിക്കും എന്നവർ വെറുതേ മോഹിച്ചു. ആഞ്ഞിലിമരച്ചുവട്ടിലെ പ്രാണികൾക്കും പുഴുക്കൾക്കുമുള്ള ദയപോലും തന്റെ മക്കൾക്കില്ലെന്നു മനസിലാക്കിയ ആ അമ്മ അശരണരുടെ അഭയകേന്ദ്രമായ കൊത്തെത പത്തനാപുരത്തുള്ള ഗാന്ധിഭവനിലേക്ക് വണ്ടി കയറി. മക്കൾക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ച് മക്കൾക്കു വേണ്ടാതായ ആ അമ്മയിന്ന് ഗാന്ധിഭവനിലുണ്ട്. അനാഥരായ ഒത്തിരി മനുഷ്യജന്മങ്ങൾക്കൊപ്പം.

മക്കൾ വന്നു വിളിച്ചാൽ അമ്മ തിരിച്ച് പോകില്ലേ? ചോദ്യം പൂർത്തിയാകും മുൻപേ ആ അമ്മ പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. ഇനി ഞാൻ അവിടേക്കില്ല. മരിച്ചാലും എനിക്ക് ആ മണ്ണിലേക്ക് തിരികെ പോകണ്ട'.

മക്കളേ... ഒന്നോർക്കുക. ഈ 'അമ്മയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഇറ്റു വീഴുന്ന ഒരു കണ്ണീർ കണം മതി, നിങ്ങൾ പടുത്തുയർത്തിയ സ്വർഗരാജ്യങ്ങൾ തകർന്നു വീഴാൻ...